

tilbage paa det Standpunkt, hvorpaa de stode, da de blev kaldte til Tjeneste. Det er denne Fremgangsmaade, som er anvendt imod den ærede Rigsdagsmand, der har indgivet Andragendet, og mod flere Andre. Comiteen er ikke gaaet ind paa en bestemt Prøvelse af det enkelte foreliggende Tilfælde, men den er kommen til den Overbeviisning, at hvis man brugte det som en stadig Fremgangsmaade at indkalde Officiere paa Bartpenge, lod dem tjene 3 a 4 Mar, og træde op i en høiere Charge, men kun med denne Charges Titel og enkelte Forøgelser i deres Indtægter, derpaa igjen stødte dem tilbage i den Stilling, hvori de tidligere vare, saa at den hele Tid de atter havde været indkaldt i Tjenesten kun var saa at sige en Drom, medens den eneste Virkelighed, der blev tilbage for dem, var, at deres tidligere Livsstilling maaskee var aldeles forstyrret — saa maatte dette betragtes som en Fremgangsmaade, der vel ikke var stridende mod lovbestemte Regler, thi saadanne gives, som bemærket, ikke, men dog var i høj Grad stridende mod Billighed (Ja). Vi have troet, at der var Grund til at henvise ogsaa dette Andragende til Ministeriet, for at tages under nøiagtig Overveielse, og for at en Afgjørelse derved kunde træffes saavel med Hensyn til dette enkelte Andragende, som med Hensyn til Andre, med hvilke det Samme maatte være Tilfælde som med Andragerne.

Mouvier: Jeg har, som Thinget maaskee vil erindre, havt den Ære, efter Begjering af Oberst Junk, som hører til mit Valgdistrict, at indlevere det første af de af Ordføreren nævnte Andragender, og jeg skal blot tillade mig, saavel med Hensyn til dette Andragende, som ogsaa iøvrigt at understøtte det ærede Udvalgs Indstilling.

Jesperfen: Det forekommer mig noget misligt, at Thinget tager en enkelt Mands Klage over en Forseelse, som Autoriteten skal have begaaet mod ham, og gjør den til Gjenstand om ikke for et specielt Andragende, saa dog for en Henviisning til Ministeriet, hvori der efter min Formenting ligger den Betydning, at Thinget har fundet dette Andragende grundet. Naar den nemlig ikke ligger deri, kunde jo Andragendet uden videre afleveres til Ministeriet, eller man kunde tilfsendegive de Bedkommende, at de havde at henvende sig ad denne Vej, da Thinget ikke havde med sigte Sager at bestille. Jeg holder mig overbevist om, at naar vi give Exemplet med at tage nogle enkelte Privates Klage over Forseelser og gjøre dem til Gjenstand for vore Forhandlinger, saa ville vi blive overlæsfede med Klager af den Natur, og som vi ville have ligesaa god Grund til at inklade os paa som dem, der her ligge for os. Jeg har idag seet en Klage fra en Mand, som siger, at Soldvæsenet har fornærmet ham; dersom det er sandt, mine Herrer, er saa hans Klage og hans Henvendelse til os ikke ligesaa besvøiet, som naar her en Oberst eller Oberstlieutenant klager over, at Regjeringen giver ham for Lidet i Pension (Nei! Jo! Jo!) Jo aldeles! Jeg skal aldeles ikke kunne inklade mig paa, om de fremkomne Klager ere begrundede eller ikke; jeg tilstaaer, at hvad der er meddeelt af dem, er for Lidet til derefter at kunne afgjøre Spørgsmaalet, og jeg maa fremdeles bemærke, at den ærede Ordførers Fremstilling var i saa Henseende lidet fyldestgjørende, og at jeg ingenlunde kan tillade de Uttringer, han har udtalt, f. Ex. den, at en Oberstlieutenant, som faaer Obersts Anciennitet, skulde derved i Virkeligheden være bleven til Oberst, hvilket forekommer mig at være noget aldeles Selvmodsigende.